

Raamattu ei puhu siitä mitään!

Kuulen monta kertaa syntiä puolusteltavan sillä tavalla, että sanotaan: ”Raamattu ei puhu siitä mitään! Se ei voi olla syntiä!”

Onko mieleenne juolahtanut, että mitä jos kaikki asiat olisivat vanhurskautta tai luvallisia, mitä Raamatussa ei ole suoraan nimeltä mainiten sanottu, niin mitä sitten? Olisiko luvallista ylinopeus autolla, uhkapeli, huumeiden käyttäminen, kantasolututkimus, abortti, jälkiehkäisy, sukupuolen vaihdosleikkaus ja hormonihoitot, eroottisilla mielikuvilla leikkiminen, masturbaatio, pissaleikit ja monet perversiot, joita ei sovi ääneen edes sanoa? Eikö olekin totta, ettei kaikki ole vanhurskautta tai luvallista, mitä ei nimenomaisesti Raamatussa kielletä ja mainita syntiluetteloissa?

Raamatussa ei ole yksityiskohtaisia syntiluetteloita eikä luetteloita siitä, mitkä kaikki asiat ovat luvallisia ja vanhurskautta. Raamattu ei ole niin kuin jokin arkisto, mistä voi kirjaimen mukaan sanahauulla etsiä vastauksen joka ikiseen esille tulevaan kysymykseen. Miten voitte sitten tietää, mikä on syntiä ja mikä on vanhurskautta? Te joudutte **päättämään** sen ja soveltamaan Jumalan sanaa käytäntöön **ymmärrystä** käyttäen.

Oletteko huomanneet, että kaikki asiat, mihin uskovaiset ovat itse syyllisiä tai mitä he puolustavat, ovat luvallisia tai vanhurskautta, kun ”Raamatussa ei puhuta siitä mitään?” (masturbaatio, jälkiehkäisy, erotiikka, sopimaton käytös, turhamainen ja rivo tai väkivaltainen viihde) Toisaalta kaikki asiat, mihin uskovaiset eivät itse ole syyllisiä ja mitä he eivät puolusta, ovat yleensä syntiä, vaikka ”Raamatussa ei puhuta siitä mitään”. (uhkapeli, huumeet, pahimmat perversiot, transsukupuolisuus) Eikö olekin aika erikoinen juttu?

Keinoja jonkin asian synnillisyyden tutkimiseen ovat seuraavat:

- 1) Teon **vaikutus** lähimmäisiin ja ihmiseen itseensä tai luotuihin. Roo 13:10, Tit 1:15-16, Fil 2:1-4
- 2) Teon tekijän **hedelmä** eli **mielenlaatu**. Gal 5:22, Efe 4:17ss., Joh 15:1-8
- 3) **Ymmärrys**: pahan ja hyvän välisen eron ymmärtäminen harjaantumisen kautta. Heb 5:14-6:8, 1Tes 5:17-22, Rom 12:1-3; Efe 5:17
- 4) **Sanat ja oppi**: kaikki epälooginen on vihollisesta ja looginen Jumalasta. Jumalassa ei ole ristiriitoja. Mar 3:24, Mat 12:33-37, Joh 10:35, 1Kor 2:1-16, Tit 1:5-2:14 , 3:9-11
- 5) **Pyhitys**: erottuuko tekijän henki maailman tottelemattomuuden hengestä ja synnin himoista vai rypeekö samassa lätäkössä sen kanssa ja yhtyy saastaiseen? 2Kor 6:14-7:1, 1Pie 4:1ss., 1Joh 2:15-17, Jaa 3:13-4:4
- 6) **Voima**: antaako oppi voiman pyhään ja puhtaaseen vaellukseen, entä mikä voima ja henki vaikuttaa ihmisessä ko. teot? 1Kor 4:20-21, Mat 22:29, 1Tim 4:1-11, 1Joh 4:1-21, Joh 5:37-47
- 7) **Profetian ja henkien erottamisen armolahjan** käyttö. 1Kor 12:10, 14:21-25, Joh 4:16-19, Apt 5:1-13, 16:16-18, 1Joh 4:1ss.
- 8) **Sisäinen oikeudentaju ja omatunto**. Rom 2:12-16, Apt 24:14-16, Tit 1:15-16, 1Pie 3:8-17, Heb 13:18
- 9) **Kyky tuntea häpeää**. Jer 6:15
- 10) **Pelko** syntiä tehtäessä. 1Mos 2:10

Osa noista keinoista sivuaa toisiaan, mutta ne toimivat sangen hyvänä apuna, kun arvioimme tekoja ja toisessa vaikuttavaa henkeä. Kysynkin nyt sinulta sellaisesta asiasta, mitä itse harjoitat tai

puolustat ja mitä ei sanota suoraan Raamatussa: ”**Mistä tiedät, ettei se ole syntiä, koska Raamatussa ei puhuta siitä mitään?!**” ☺

Voidaanko soveltaa tätä seuraavaa ohjetta synnillisyyden arvioimiseen?

”Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.” Rom 14:23

Ohje on otettu kohdasta, missä Paavali neuvoo seurakuntaa juhlapyhien noudattamiseen, ruokaan ja viiniin liittyvissä asioissa. Voidaanko ohjetta soveltaa myös muihin asioihin, haureuteen, väkivallan tekoihin ja kaupankäynnin rehellisyyteen? Ei voida. Murha on syntiä vähäisessäkin määrin harjoitettuna tai kostonhimona ja väärämielisenä vihamielisyytenä. Haureus on samoin syntiä jo himojen tasolla, ei vain tehtyinä tekoina: Jumala tuomitsee avionrikkajat ja haureelliset, siis ne, jotka ovat mieleltään näiden synnillisten himojen vallassa. 1Kor 6:9-11, Heb 13:4 Epärehellisyys kaupan käynnissä on aina syntiä ja petoksella saatu voitto tai hyöty varkautta. Ne eivät ole mitään omantunnon kysymyksiä, joilla tarkoitetaan ruokailutapoihin, kaunistautumiseen ja juhlapyhien viettoon liittyviä ehdonvallan asioita. Jos väität tätä periaatetta vastaan, niin miten perustelet seuraavat kuvitellut tekoni synneiksi?

Mitä jos uskon, ettei porton luona käynti tai pedofilia ole syntiä ja toimin sen mukaan? Teenkö syntiä vai toiminko luvallisesti Jumalan lain näkökulmasta katsottuna? Voin perustella väitettäni kyseisten asioiden synnittömyydestä sillä, ettei pedofiliaa mainita ollenkaan Raamatussa ja porton luona käymisestä ei ole määrätty mitään rangaistusta sekä tuomarit ja Jaakobin poika Juuda kävivät porttojen luona saamatta siitä mitään rangaistusta. Tuomarit täytyivät pikemminkin Pyhällä Hengellä heti sen jälkeen, kun lähtivät pois porttojen luota: heitä ei rangaistu millään tavalla vaan heistä tuli uskon sankareita. Paavalikin sanoi, että porttoon yhtymisen tarkoittaa vain yhdeksi lihaksi porton kanssa tulemistä. 1Kor 6:15-16 Mitä jos pidän tätä pelkkänä kuvauksena yhdynnästä tai naimisiin menemisestä enkä näe siinä mitään syntiä? Perustelen sitten Raamatun avulla sen, etten tee syntiä vaan noudatan Jumalan tahtoa, kun teen näitä tekoja. Miten perustelet sen, etten syyllisty syntiin?

Petteri Haipola 06.06.2006